

Kayıp korkusu yaşamaya değecek ne var? Zenginlik değer mi mesela? İnsanların seni sevmesi? Takdir? Mevki? İtibar? Neyi kaybetmekten korkmaya değer?

Hepsi için *değer* diyecekler var. *Zengin olayım da, sonra kaybetmekten korkayım. İnsanlar beni sevsin, meşhur olayım da, sonra kaybetmekten korkayım. Güç sahibi olayım da kaybetmekten korkayım.*

Hiçbir şeyden korkmaya değmez diyecek kadar genç değilim. İnsanın hayatını korkuları şekillendiriyor ve bunların çoğu *kayıp korkusu*. Korku şansın bedeli. Şanslı insanlar sahip olduklarını kaybetmekten korkuyor. Çünkü onlar da biliyor, şanslı olmayanlar da biliyor ki kimse bulunduğu duruma *sadece* açıklanabilir sebeplerle gelmedi. *Şans* veya *kader*, hayatınızı etkileyen tüm rasyonel sebeplerden daha önemli. Bugün neden güldüğünü bilmediğimiz şans, yarın bize küserse diye korkuyoruz.

Bu korkuyla başa çıkmak için kaybedeceğinden korktuğun hiçbir şeyi edinmemeyi söyleyenler var: Ben de özel hayatımda böyle olmaya çalışıyorum ama bunun makul bir yol olmadığını da farkındayım. Bir savaşı kaybetmemenin yolu, bazı durumlarda o savaşa hiç girmemek olabilir ama herkesin böyle *bir lokma, bir hırka, bir ormanda tek başına* yaşama imkanı yok. Dahası benim gibi *minimalistler* de insanların genelinin *maksimalist* olması sayesinde hayatımızı idame etme imkanına kavuşuyoruz. Herkes *minimalist* yaşasa ben de dahil kimse bundan memnun olmayacaktır.

Bir kişinin manastırda yaşaması için yüz kişinin tarlada çalışması lazım. Bunun gibi, birinin korkularını bir kenara bırakıp, hayatı akışında yaşaması için yüz kişinin birbiriyle boğaz boğaza kariyer mücadelesi, servet mücadelesi, ilgi mücadelesi yapması lazım. Benim bir şeyler bırakabilmem için o şeylerin vücuda gelmiş, önüme serilmiş ve benim de bunlardan bir miktar tatmış olmam gerekli.

Bütün bu *korkulardan kurtulmak için dünyayı terk etme* edebiyatının arkasında bir şımarıklık veya bir korku bulunabilir. Belki oyuna dahil olmamanın sebebi kendi masallarını kaybetmekten korkmandır?